

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی
درمانی گیلان
دانشکده پرستاری و مامایی شهید بهشتی رشت

خانم دکتر سیده بهاره کامرانپور
دانش آموخته آموزش مامایی در
سال ۱۳۸۰

از دانش آموختگان رشته آموزش مامایی در مقطع کارشناسی از دانشگاه
علوم پزشکی گیلان هستند، که همواره شاهد فعالیت های ارزنده ایشان
در مسیر تعالی جایگاه رشته آموزش مامایی بوده و هستیم

پای صحبت های ایشان می نشینیم تا بتوانیم با بهره مندی از رهنمودهای ایشان مسیر موفقیت را در جامعه آموزش مامایی در بین دانشجویان و همکاران هموار کنیم.

۱

یک بیوگرافی از خود شرح دهید؟

دکتر بهاره کامرانپور، عضو هیات علمی و مدیر گروه مامایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت که از سال ۸۶ تا کنون در دانشگاه آزاد مشغول به خدمت می باشم.

۲

چه معیارهایی باعث شد که شما رشته آموزش مامایی را انتخاب کنید؟

در حقیقت انتخاب رشته مامایی الویت اول بنده نبود و تصور دقیقی از جایگاه رشته مامایی و حوزه عملکردی آن در آن زمان نداشتم. ولی پس از پذیرش در این رشته کم کم متوجه جایگاه والای این رشته و نقش مهمی که در سلامت مادر و نوزاد و بالطبع خانواده میتواند داشته باشد، شدم و از آنجاییکه هیچ وقت عافیت طلب نبودم و انجام کارهای سخت و به سرانجام رساندن آنها برای من لذت بخش بود سعی کردم با غنیمت شمردن فرصتی که برای خدمت به من داده شده، پیشرفت کنم.

فعالیت های آموزشی، پژوهشی و فرهنگی مورد علاقه که باعث پیشرفت در آینده تحصیلی شما شد را ذکر بفرمایید؟

شرح وظایف یک ماما در حوزه آموزش و درمان با هم متفاوت است. یک عضو هیات علمی شرح وظایف مشخصی در حوزه آموزشی، پژوهشی، فرهنگی و اجرایی دارد و باید در همه حوزه ها به تناسب فعالیت داشته باشد. کار در بالین، لمس مشکلات و چالش های بیماران در بخش های مختلف، انگیزه تحقیق را برای همه همکاران، من جمله بنده ایجاد می کند. به همین دلیل در موضوعات مختلفی در حوزه زایمان، بیماری های زنان تحقیق نموده و مقالاتی در موضوعات مختلف و مرتبط منتشر نموده ام.

۳

به نظر شما چگونه می توان از دوران دانشجویی بیشترین بهره را برد؟

از آنجایی که دانشجویان مامایی در کنار دروس تئوری، آرام آرام اصول کار در بالین را یاد می گیرند و وارد عرصه های کارآموزی می شوند، چنانچه فرصت های آموزشی خود را به هر دلیلی از دست دهند و مطالب را فرا نگیرند، فرصت جبران برای آنها بسیار مشکل و در پاره ایی از موارد به ویژه زمانی که آسیبی به مادر یا نوزاد وارد شود، غیر ممکن خواهد بود. بنابراین توصیه من به همه دانشجویان تلاش مضاعف در فراگیری دروس و کسب مهارت در بالین با غنیمت شمردن فرصت آموزشی در بالین و استفاده از تجارب اساتید می باشد.

Midwifery

به نظر شما کسب چه مهارتهایی در کنار تحصیل در رشته شما می تواند کمک شایانی در پیشرفت علمی و عملی افراد داشته باشد؟

مامایی شاخه های متعددی دارد. هر کس به فراخور توان و علاقه خودش باید یک حیطه را انتخاب نماید. حوزه بهداشت، آموزش و درمان می تواند مقصد غایی یک نفر باشد. اما از نظر بنده، مامایی دو ستون استوار دارد که تمام این شاخه ها منشعب از این دو ستون قدرتمند هستند علم و تجربه. هر دو از نظر اهمیت هم وزن هستند. هیچ دانشجویی با استدلال اینکه بعدا در بالین یاد می گیرم و یا میخواهم در حوزه ایی فعالیت کنم که با بالین و بیمار کار زیادی نداشته باشم ماما نخواهد شد.

چه توصیه ای به دانشجویان جهت افزایش اعتماد به نفس و سازگاری با محیط کارشان دارید؟

به عنوان نه یک فرد موفق، زیرا که هنوز راه زیادی در پیش دارم، ولی به عنوان کسی که تجربه بیشتری از دانشجویان مخاطب شما دارم توصیه می کنم در چارچوب شرح وظایف خود حرکت کنید و هر چه بیشتر بیاموزید و توان علمی خود را ارتقا داده و به روز باشد. چرا که اشتباهات و پیامدهای آن به جایگاه اجتماعی ما آسیب جدی وارد می کند.

با توجه به تجربه شما در امر تحصیل و آموزش و همچنین الگو بودن شما از این نظر، مهمترین توصیه های اخلاقی شما به دانشجویان چیست؟

اکثر دانشجویان ما بسیار مستعد هستند. اساتید در ایجاد انگیزه و آرامش نقش بسیار مهمی ایفا می کنند. اضطراب و تشویش مسائلی که هنوز نیاموخته اید و تجربه ایی که هنوز کسب نکرده اید نباید شما را دچار وحشت و نگرانی نماید. به اساتید خودتان اعتماد کنید و تلاشی مضاعف نمایید. در یک جمله کار نیکو کردن از پر کردن است.

اگر یکبار دیگر برگردید، مجددا همین دانشگاه را برای تحصیل انتخاب می کنید؟

در پاسخ به سوال شما باید عرض کنم، در واقعیت برای ما بازگشت به عقب و فرصت انتخاب دوباره وجود ندارد و این موضوعی است که دانشجویان باید درک کنند که زندگی فرصت جبران به ما نخواهد داد، اما از اینکه در آن شرایط در دانشکده پرستاری و مامایی شهید بهشتی رشت پذیرفته شدم و در محضر اساتیدی بزرگی شاگردی کردم بسیار خوشحالم. اساتیدی که از تک تک شان بسیار آموختم.

نظر خود را در مورد تحصیل در دانشکده

پرستاری و مامایی شهید بهشتی رشت شرح دهید؟

از اینکه در آن شرایط در دانشکده پرستاری و مامایی شهید بهشتی رشت پذیرفته شدم و در محضر اساتیدی بزرگی شاگردی کردم بسیار خوشحالم. اساتیدی که از تک تک شان بسیار آموختم. عشق به حرفه مامایی، تعهد و تجربه فراوان، انضباط کاری از ویژگی اساتید دانشکده بود. متأسفانه این ویژگی ها در نسل های جدیدی که با آنها سر و کار داشته ام به اندازه ایی که باید، نیست. البته امیدوارم با همت همه اساتید و صد البته خود دانشجویان شرایط مطلوب تر شود.

چرا این شهر و این دانشگاه را انتخاب کردید؟

در بدو امر بدلیل نزدیکی دانشکده شهید بهشتی به محل سکونت بنده، آن را انتخاب نمودم.

آیا تحصیل در این را به دیگران توصیه می کنید؟ چرا؟

از آنجایی که یکی از دغدغه های مهم دانشجویان انتخاب دانشگاه و شهر محل تحصیل می باشد، به عنوان یک عضو کوچک از جامعه مامایی که در مقاطع مختلف تحصیل در دانشکده های شهید بهشتی رشت، تبریز و اصفهان بوده ام، به همه دانشجویان عزیز، عرض می نمایم، اگرچه دانشکده محل تحصیل نقش بسیار مهمی در ایجاد انگیزه و فراگیری بهتر شما دارد، اما آنچه باعث موفقیت شما در این حرفه می گردد، تلاش، پشتکار و تعهد شماست. هیچ بیماری در موقع ارائه خدمت از شما دانشکده محل تحصیل و نام اساتید شما را نخواهد پرسید، همه بیماران مستحق ارائه بهترین خدمت هستند و باید به بهترین صورت این خدمت را با حفظ کرامتشان از شما دریافت کنند. بنابراین همه ما در هر کجایی که تحصیل یا خدمت کرده باشیم در کسوت مامایی از یک خانواده و حتی از یک تن هستیم.

به نظر شما چه اقداماتی می تواند جهت ارتقا هرچه بیشتر رشته پرستاری در دانشکده انجام گیرد؟

فرصت آموزش برای همه دانشجویان مامایی باید به یک میزان فراهم گردد، چرا که هر آسیبی که به دلیل کوتاهی یا قصور ایجاد شود، جایگاه مامایی را در کشور دچار تزلزل خواهد کرد. برای همه اساتید و همکاران عزیزم آرزوی سلامتی و برای دانشجویان گرامی آرزوی موفقیت و توفیق روزافزون دارم.